

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 12. november 2014

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Sagsnr. 2014 -7218

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 20. august 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 501 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Özlem Sara Cekic (SF).

Spørgsmål nr. 501:

"Ministeren bedes oplyse, hvor mange penge der årligt anvendes på indkøb af tolkeudgifter på social- og integrationsområdet?"

Svar:

Jeg har forstået spørgsmålet således, at der spørges til de samlede kommunale udgifter til tolkninger for fremmedsprogede i forbindelse med kommunernes behandling af sager på social- og integrationsområdet og ikke tolkning under Den Nationale Tolkemyndighed i forhold til personer med hørehandicap.

Jeg indhentede til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 597-600 (UUI alm. del), der ligeledes vedrørte udgifter til tolkninger for fremmedsprogede, et bidrag fra KL, som i den forbindelse bl.a. oplyste følgende:

"Det skal indledningsvis bemærkes, at flere af spørgsmålene ikke lader sig besvare præcist, idet de ville forudsætte et meget omfattende registreringssystem, som ville fjerne ressourcer fra den direkte borgerkontakt. Det drejer sig bl.a. om antallet af tolkninger og deres fordeling på forskellige sprog.

Udgifter til tolkning kan i øvrigt være vanskelige at opgøre præcist. Visse udgifter til integrationsprogrammer og introduktionsforløb vil dog fremgå af den autoriserede kontoplan funktion 5.46.60 grp. 014. Det vil typisk være

udgifter i forbindelse med kommunens rekvirering af eksterne tolke i forbindelse med kommunens myndighedsopgaver.

Imidlertid vil der i mange tilfælde også blive foretaget tolkning af kommunalt ansatte medarbejdere med anden nationalitet end dansk og dermed forudsætninger for at beherske et eller flere relevante fremmedsprog. Det kan fx være en boligmedarbejder, der bistår en flygtning med indflytning i indkvartering eller egen bolig. Eller det kan være medarbejdere i Borgerservice. Ligeledes vil der blive anvendt tolkning på sprogcentre og hos andre aktører, som typisk ikke vil blive registreret på kontoplanen. Endelig registreres der i kontoplanen alene udgifter i den første treårige integrationsperiode.”

Jeg kan henholde mig til det af KL oplyste og kan supplerende oplyse, at kontoplanen er en del af det indberetningssystem, hvor kommunerne kan anmode om refusion fra staten af udgifter på det sociale område og beskæftigelsesområdet. Udgifterne til tolkning i forbindelse hermed vedrører alene borgere, der er omfattet af integrationslovens regler om integrationsprogram og introduktionsforløb i den første integrationsperiode på op til tre år og er således ikke dækkende for de samlede kommunale udgifter til tolkning. Af kontoplanen for 2013 fremgår, at kommunerne samlet har registreret udgifter på godt 19 mio. kr. til tolkebistand i forbindelse med integrationsprogrammer og introduktionsforløb.

Til illustration af de kommunale udgifter til tolkning kan jeg oplyse, at der i en undersøgelse om udgifter til særforanstaltninger til udlændinge fra november 2012 udarbejdet af KORA (Det nationale institut for kommuners og regioners analyse og forskning) har været gennemført en analyse af kommunernes brug af tolkebistand. I undersøgelsen estimeres, at kommunernes samlede udgifter til tolkebistand i 2010 var godt 70 mio. kr. Estimatet er opgjort på baggrund af oplysninger fra 48 deltagende kommuner, hvor det har været muligt at opgøre beløb for de samlede udgifter til tolkebistand i 2010.

Manu Sareen

/ Henrik Thomassen